

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 92.156 van 11 januari 2001
in de zaak A. 86.266/VII-19.108.**

In zake : Jan LAMONT,
die woonplaats kiest bij
advocaat K. LEUS,
kantoor houdende te SINT-STEVENSWOLUWE,
Woluwedal 28

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Consumentenzaken, Volksgezond-
heid en Leefmilieu,
die woonplaats kiest bij
advocaten E. MARON en J.-F. DE BOCK,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Kapitein Crespelstraat 2-4.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Jan LAMONT op
23 augustus 1999 heeft ingediend om de schorsing te
vorderen van de tenuitvoerlegging van het ministerieel
besluit van 16 april 1999 tot vaststelling van de
bijzondere criteria voor erkenning van geneesheren-
specialisten, houder van volgende bijzondere beroeps-
titels : oncologie, medische oncologie, gepubliceerd in
het Belgisch Staatsblad van 22 juni 1999;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de
artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste
Auditeur E. HAESBROUCK op 18 september 2000;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 27 september 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 oktober 2000, op welke datum de zaak wordt uitgesteld tot de openbare terechtzitting van 16 november 2000;

Gelet op de beslissing van 26 oktober 2000 waarbij de zaak wordt uitgesteld tot de openbare terechtzitting van 22 november 2000, om 14.30 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. VERHEVEN die, loco advocaat K. LEUS verschijnt voor de verzoeker, en van advocaat J.-F. DE BOCK, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Eerste Auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen exceptie uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

2. Gegevens van de zaak

Overwegende dat volgende gegevens van belang zijn voor de beoordeling van de vordering tot schorsing :

2.1. Het bestreden besluit stelt de voorwaarden vast waaraan de geneesheer-specialist moet voldoen om te kunnen erkend worden als houder van de bijzondere beroepstitel in de oncologie of van de bijzondere beroepstitel in de medische oncologie, en om die erkenningen te behouden.

Eén van die erkenningsvoorwaarden bestaat in het verrichten van een stage van ten minste twee jaar in een stagedienst voor oncologie en medische oncologie.

Deze voorwaarde maakt het voorwerp uit van artikel 3 van het bestreden besluit.

2.2. De overgangsbepalingen houden onder meer in dat, "in afwijking van artikel 2", een geneesheer-specialist "die algemeen bekend staat als bijzonder bekwaam in de oncologie of in de medische oncologie of die het bewijs levert dat hij, sedert ten minste vier jaar na zijn erkenning als geneesheer-specialist, de betrokken oncologische discipline op een substantiële en belangrijke manier uitoefent", binnen twee jaar na de inwerkingtreding van het besluit, een aanvraag kan indienen om erkend te worden als houder van de desbetreffende beroepstitel (artikel 6, § 1).

2.3. In het Belgisch Staatsblad van 31 augustus 1999 werd een erratum bij het bestreden besluit gepubliceerd.

In dit erratum wordt onder meer gesteld dat in het hierboven vermelde artikel 6, § 1, de woorden "in afwijking van artikel 2" moeten vervangen worden door "in afwijking van artikel 3".

Dit erratum maakt het voorwerp uit van een vordering tot schorsing (zaak A. 87.615), doch prima facie enkel wat betreft een andere bepaling dan de verbetering van artikel 6, § 1;

3. Ten gronde : moeilijk te herstellen ernstig nadeel

3.1. Overwegende, wat de tweede schorsingsvoorwaarde betreft, dat de verzoeker het volgende aanvoert :

"De onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit leidt in hoofde van Verzoeker, die zich niet kan beroepen op de overgangsregeling van het bestreden besluit, tot een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Gelet op het feit dat Verzoeker niet kan genieten van de overgangsbepaling van artikel 6 § 1, eerste lid van het bestreden besluit, is hij verplicht om minimum twee jaar stage te volgen in een erkende stagedienst (artikel 3 van het bestreden besluit).

Verzoeker wordt in die hypothese verwijderd uit zijn actieve dienst om te worden ondergebracht in een erkende stagedienst waardoor hij :

I) rechtstreeks persoonlijk inkomensverlies lijdt (lagere verloning stagiair);

II) onrechtstreeks persoonlijk inkomensverlies lijdt ten gevolge van een verlies van patiënten;

Bovendien zal die verwijdering :

III) de bestaande associatie met zijn collega-pneumoloog belasten, wat naast het persoonlijk inkomensverlies ook de inkomstenstroom van de associatie negatief beïnvloedt;

IV) de bestaande associatie met zijn collega-pneumoloog belasten door een te zware werkbelasting van de geassocieerde van Verzoeker;

V) verregaande organisatorische implicaties hebben voor het ziekenhuis waaraan Verzoeker is verbonden. De ligdag van het ziekenhuis zou immers achteruitgaan, en mogelijk zou de ziekenhuisdirectie eisen dat een derde persoon de associatie komt vervoegen. Verzoeker kan daardoor bij zijn terugkomst na de stage overbodig blijken;

VI) leiden tot een ruptuur van de vertrouwensband tussen Verzoeker en zijn patiënten waardoor de medische zorgverstrekking als element van het algemeen belang (kwaliteitsgeneeskunde en een optimale toegang ertoe) in het gedrang komt;

VII) het normale, op het ogenblik van de erkenning als geneesheer-specialist, te voorzien carrièreverloop onderbreken met onvermijdelijk een verlies aan prestige als gevolg.

Zie in dit verband (stuk nr. 4).

De verwijdering uit die werkomgeving heeft een reglementaire grondslag en is bijgevolg onafwendbaar. Artikel 2, §§ 3 en 4 van het Ministerieel Besluit van 30 april 1990 (lees : 1999) tot vaststelling van de algemene criteria voor de erkenning van geneesheren-specialisten, stagemeesters en stagediensten (B.S., 29 mei 1999), bepalen dat de kandidaat voltijds aanwezig moet zijn in de stagedienst en zijn medische werkzaamheden moet beperken tot de opleidingstaken. Artikel 1 van hetzelfde besluit bepaalt duidelijk dat de regels van het besluit van toepassing zijn op het domein van de bijzondere beroepstitels zoals bedoeld in het Koninklijk Besluit van 25 november 1991.

Een vernietiging van het bestreden besluit na enkele jaren kan deze ernstige nadelen niet herstellen. Immers, zolang het bestreden besluit uitvoerbaar is, heeft Verzoeker geen andere optie dan de stage zo snel mogelijk aan te vatten om in de toekomst ten volle actief te blijven op het domein van de preventie, diagnose en behandeling van longtumoren en op dat vlak mee het beleid in het ziekenhuis te kunnen bepalen. Gelet op het feit dat Verzoeker echter reeds ten volle in dit domein beroepsactief is (en al deze activiteiten nu reeds met succes voor zijn rekening neemt), leidt dit tot bovengenoemde ernstige nadelen.

Bovendien zijn de stageplaatsen, gelet op artikel 35 nonies § 1, 1° van het Koninklijk Besluit nr. 78 van 10 november 1967, beperkt. Daardoor is het zelfs niet eens zeker wanneer Verzoeker in aanmerking komt voor de desbetreffende stage. Theoretisch is het zelfs niet helemaal zeker of hij überhaupt ooit de stage zal kunnen beginnen";

3.2. Overwegende dat het vervuld zijn van de desbetreffende voorwaarde niet is aangetoond om de volgende redenen :

3.2.1. De adstructie van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is uitsluitend gestoeld op de premisse dat de verzoeker "verplicht" is om de in punt 2.1 hierboven bedoelde stage te volgen en dat bijgevolg een verwijdering van de verzoeker uit zijn gewone "werkomgeving", "onafwendbaar" is, met de aangevoerde nadelen als gevolg.

3.2.2. Met de verwerende partij moet worden vastgesteld dat dit uitgangspunt niet correct is.

De verzoeker is thans geneesheer-specialist in de pneumologie.

Het bestreden besluit heeft geenszins tot gevolg dat hij in rechte deze activiteiten niet meer kan uitoefenen.

De uiteenzetting betreffende het moeilijk te herstellen ernstig nadeel bevat geen enkel concreet gegeven waaruit kan blijken dat de verzoeker in feite verplicht is onverwijld die beroepstitel te verwerven om voort zijn activiteiten als geneesheer-specialist in de pneumologie te kunnen uitoefenen.

Het staat hem dus vrij de beroepstitel "in de medische oncologie" te verwerven of niet.

De verzoeker beweert wel dat hij "geen andere optie (heeft) dan de stage zo snel mogelijk aan te vatten om in de toekomst ten volle actief te blijven op het domein van de preventie, diagnose en behandeling van longtumoren en op dat vlak mee het beleid in het ziekenhuis te kunnen bepalen", doch dit ontkracht de bovenstaande vaststelling niet.

Die loutere bewering toont geen nadeel aan dat de schorsing van het bestreden reglementair besluit wettigt.

Er wordt dan ook in de desbetreffende uiteenzetting niet aangetoond dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit in hoofde van de verzoeker een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt te veroorzaken.

3.2.3. Ter terechtzitting wordt nog betoogd dat rekening gehouden dient te worden met het feit dat bepaalde zorgen die zullen worden verstrekt door houders van de bijzondere beroepstitel terugbetaald zullen worden aan gunstiger voorwaarden dan wanneer zij worden verricht door "gewone" geneesheren-specialisten.

Dienaangaande moet echter worden vastgesteld dat de verzoeker zelf dat in zijn verzoekschrift tot schorsing niet als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aanmerkt, doch enkel als een element ter staving van zijn belang bij de vordering.

Bovendien wordt geenszins concreet aannemelijk gemaakt dat daaruit een dermate groot verlies aan patiënten zou voortvloeien dat het de verzoeker meer dan een niet moeilijk te herstellen financieel nadeel zou berokkenen.

3.2.4. Er dient bijgevolg besloten te worden dat de verzoeker niet aantoonde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit hem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in de zin van artikel 17 van de Raad van State-wet dreigt te berokkenen;

4. Overwegende dat de vordering tot schorsing bijgevolg ongegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op elf januari tweeduizend en een,
door :

de H. R. STEVENS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A.-M. GOOSSENS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. GOOSSENS.

R. STEVENS.